Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 20 Mar. 1489, 1489 Seite 527

Incipit regula Augustini epi de cōmu-
ni vita clericoꝝ.

Ante om̄ia frēs
charissimi diligat deus deinde
ꝓximꝰ: qꝛ ista ꝑcepta sūt princi
paliter nob̄ data. Hec igit sūt ꝙ vt obſuetis
ꝑcipimꝰ ī monasterio ꝯstitui. Primū ꝓpter
qḋ in vnū estis ꝯgregati charitatis vinculū
custodiat: vt vnanimes habitetis in domo: ꝛ
sit vobis aīa vna: ꝛ coꝛ vnū ī deo: ꝛ nō dica-
tis aliq̄d ꝓpriū: sꝫ sint vobis oīa cōmunia:
ꝛ distribuat vnicuiqꝫ vestꝝ a ꝑposito vestro
victꝰ ꝛ tegumētū: nō eq̄liter oībꝫ: qꝛ nō eq̄lit
valetis oēs: sꝫ potiꝰ vnicuiqꝫ sic cuiqꝫ opꝰ fu
erit. Sic em̄ legitis ī actibꝫ aplꝛoꝝ. Quia erāt
illis oīa cōia: ꝛ distribuebat vnicuiqꝫ sic cui
qꝫ opꝰ erat. Qui ꝟo aliq̄d habebāt ī seculo
q̄n igressi sunt ī monasteriū: libēter velint il
lud esse cōmune. Qui āt n̄ habebāt: nō ea q̄
rāt ī monasterio: ꝗ nec foris hr̄e potuerūt: sꝫ
tn̄ eoꝝ īfirmitati qḋ opꝰ ē tribuat: eciā si pau-
ꝑtas eoꝝ talꝛ erat q̄n foris erāt: vt nec ipa ne
cessaria poterāt iuenire. Nō tn̄ iō putēt se es
se felices: qꝛ inuenerūt victuꝫ ꝛ tegumentū:
q̄le foris iuenire n̄ potuerūt. Nec erigāt cer
uicē qꝛ associāt eis: ad q̄s foris accedere nō
audebāt: sꝫ sursū coꝛ habeāt: ꝛ t̄rena vana n̄
q̄rāt: ne icipiāt mōasteria diuitibꝫ esse vtilia
nō pauꝑibꝫ. si diuites illic hūiliant: ꝛ pauꝑes
illic iflant. Sꝫ rursꝰ etiā illi ꝗ aliq̄d esse vide
bant ī sclꝛo: nō habeāt fastidio frēs suos: qui
ad illā sctām societatē ex pauꝑtate venerūt.
Magis aūt studeāt n̄ ḋ parētū diuitū digni-
tate: sꝫ ḋ paupeꝝ fratꝝ societate gl̄iari. Nec
extollant si cōi vite aliq̄d de suis facultatibꝫ
ꝯtulerūt: ne ḋ suis diuitijs magis supꝑbiāt: qꝛ
eas monasterio partiūt: q̄ꝫ si eis ī seculo frue
rent. Alia q̄ppe q̄cūqꝫ iniq̄tas in malꝛ opibꝫ
exercet vt fiāt. supꝑbia ꝟo etiā bōis opibꝫ īsi-
diat vt pereāt. Et q̄d ꝓdest dispergēdo dare
pauꝑibꝫ: ꝛ pauperē fieri: cū aīa misera supꝑbi
oꝛ efficit: diuitias ꝯtēnēdo: q̄ꝫ fuerat posside
do? Oēs ḡ vnanimit ꝛ ꝯcoꝛditer viuite: ꝛ ho
noꝛate ī vob īuicē deū: cuiꝰ tēpla facti estis.
Oꝛōibꝫ istate hoꝛis ꝛ tꝑibꝫ ꝯstitutis. In oꝛa-
toꝛio nemo aliq̄d agat: nisi ad qḋ factū ē: vn̄
ꝛ nomen accepit: vt si foꝛte aliq̄ etiā ꝑter ho
ras ꝯstitutas si eis vacat oꝛare voluerit: nō
eis sint impedimēto: ꝗ ibi aliq̄d agēdū puta

uerit. Psalmis ꝛ himnis cū oꝛatis deū. h̄ ver
set ī coꝛde qḋ ꝓfert ī oꝛe. Et nolite cātare ni-
si qḋ legitis esse cātādū. Qḋ aūt n̄ ita scriptū
ē vt cantet: nō cantet. Carnē vestrā domate
ieiunijs ꝛ abstinētia esce ꝛ potꝰ: q̄ꝫtū valitu
do ꝑmittit. Qn̄ aūt aliq̄s n̄ p̄t ieiunare: n̄ tn̄
extra hoꝛā prādij aliq̄d alimētoꝝ sumat: ni-
si cū egrotat. Cū acceditis ad mēsā: donec in-
de surgatis qḋ vob̄ s̄m cōsuetudinē legit: sine
tumultu ꝛ ꝯtentōe audite: ne sole vob̄ fauces
sumāt cibū: sꝫ ꝛ aures esuriāt dei ꝟbū. Qui
īfirmi sūt: ex p̄stina ꝯsuetudīe si alit tractant
ī victu: nō debꝫ alijs molestū esse nec iniustū
videri q̄s fecit aliā ꝯsuetudo foꝛtioꝛes. Nec
illos feliciores putēt: qꝛ sumūt qḋ n̄ sumūt
ipi: sꝫ sibi potiꝰ ḡtulent: qꝛ valēt qḋ nō valēt
illi. Et si eis ꝗ venerūt ex moꝛibꝫ delicatioꝛi
bus ad monasteriū aliq̄d alimētoꝝ vestimē
toꝝ stramētoꝝ operimētoꝛūue dat: qḋ alijs
foꝛtioꝛibꝫ ꝛ iō felicioꝛibꝫ n̄ dat: cogitare de-
bēt q̄bꝫ n̄ dat q̄ꝫtū ḋ sua seculari vita illi ad
istā descēderint: q̄ꝫuis vsqꝫ ad alioꝝ ꝗ sūt coꝛ
poꝛe firmioꝛes: frugalitatē ꝑuenire n̄ poterit.
Nec debēt velle oēs qḋ paucos vidēt ap̄liꝰ:
n̄ qꝛ honoꝛant: sꝫ qꝛ tolerāt accipe: ne ꝯtin-
gat detestāda ꝑuersitas: vt ī monasterio vbi
q̄ꝫtū p̄nt fiūt diuites laborꝛiosi: fiāt pauꝑes
delicati. Sane quēadmodū egrotātes ncc̄e
habēt minꝰ accipe ne grauent: ita ꝛ post egri
tudinē sic tractādi sūt vt citiꝰ recreent: etiaꝫ
si ḋ hūillima sec̄li pauꝑtate venerint: tāq̄ꝫ h̄
illꝛ ꝯtulerit recētioꝛ egritudo: qḋ diuitibꝫ an
terioꝛ ꝯsuetudo. Sꝫ cū vires p̄stinas repa-
uerit: redeāt ad felicioꝛē ꝯsuetudinē suā: ꝗ fa
mulos dei tāto ap̄liꝰ decꝫ: q̄ꝫto minꝰ īdigēt:
ne cibi eos teneat voluptas iā vegetatos: q̄s
ncc̄itas leuauerat īfirmos. Illos sāe existimēt
ditioꝛes ꝗ ī sustinēda parcitate fuerit foꝛtio
res. Meliꝰ ē eī minꝰ egere: q̄ꝫ plꝰ hr̄e. Nō sit
notabilꝛ habitꝰ vester: nͨ affectetis vestibꝫ pla
cere: sꝫ moꝛibꝫ. Qn̄ ꝓceditis simlꝛ āmbulate: cuꝫ
veneritis ꝗ itis: simlꝛ state. In īcessu ī statu ꝛ ī
oībꝫ motibꝫ vr̄is nihil fiat qḋ cuiusq̄ꝫ offēdat
aspectū: sꝫ qḋ vr̄aꝫ deceat sc̄titatē. Oclꝛi vr̄i
ꝛ si iaciūt ī aliq̄m feīaꝝ ī nullā figāt. Neqꝫ eī
q̄n ꝓceditis feīas videre ꝓhibemini: sꝫ appe-
tere vꝛl ab ipis appeti velle criminosū ē. Nec
solo tacito affectu: sꝫ affectu ꝛ aspectu q̄ꝫ ap
petit ꝛ appetit cōcupiscētia feminaꝝ. Nec
dicatis vos hr̄e aīos pudicos: si hēatis oclꝛos

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0527
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG